

Het Vaderhart van God – ondertitel: Passie krijgen voor Gods passie

Mijn eerste associatie – en wellicht velen van u met mij als ze het thema ‘Vaderhart van God’ horen - heeft te maken met God als mijn Vader die vol passie en liefde is voor mij als zijn zoon. Hij heeft mij lief met een eeuwige liefde; mij opgenomen in zijn huisgezin en koestert mij, zorgt voor mij, bemint mij. Een God bij wie je kan schuilen. Die ons zijn liefde wil laten ervaren. Dat is een aspect van het Vaderhart, zoals God dat openbaart.

Maar Gods Vaderhart reikt verder dan naar zijn kinderen...namelijk ook naar hen die Hem nog niet kennen. En daar wil ik deze morgen bij stilstaan. En vooral door de Bijbel er zelf erover te laten spreken.

Hoe kunnen we het hart van de Vader leren kennen?

Om echt goed zicht te krijgen op hoe Gods hart is, is het belangrijk om naar Jezus te kijken! De Bijbel spreekt daar duidelijk over: *Lucas 10:22, Johannes 1:18*.

Jezus rust aan het hart van de Vader! En hij laat ons de Vader en Zijn hart kennen... Alleen Hij kan het ons doen kennen en het ons doen openbaren! Deze morgen wil ik dan ook vooral naar Jezus kijken...

Wat openbaart Jezus van het hart van de Vader?

Wat openbaart Jezus van het hart van de Vader? *Mattheüs 18:10-14*. Wat lezen we dus? De Vader in de hemel wil dat niet één van de geringen verloren gaat... In de hemel is er zelf veel meer vreugde over één zondaar die tot inkeer komt dan over negenennegentig rechtvaardigen die geen inkeer nodig hebben, lezen we in het vers 7 van Lukas 15 waar dezelfde gelijkenis staat.

Openbaring in woorden...maar ook in daden!

Naast openbaring in *woorden*, gaat het er uiteindelijk om wat Jezus openbaart in zijn *daden*. Laten we daar verder op inzoomen. *Johannes 5:19*.

Jezus houdt zich bezig met wat Hij de Vader ziet doen en waar het hart van de Vader naar uit gaat. De Bijbel beschrijft een paar illustratieve voorbeelden waarin dat zichtbaar wordt in Jezus' bediening.

Ik wil daarvoor twee gedeeltes lezen, namelijk Lucas 5:27-32 en Lucas 19:1-10.

Jezus' passie zijn hen die redding nodig hebben. Hij is gekomen om hen te zoeken en te redden! Opvallend is echter hoe de mensen die erbij zijn (onder meer de Joodse leiders...!) reageren: gemor... ‘Waarom eet en drinkt hij met tollenaars en zondaars?’ Jezus maakt duidelijk dat Hij juist voor hen gekomen is! Zij hebben redding nodig.

Wellicht kent u het boekje ‘Het bezoek’ van Adrian Plass wat een hoofdpersoon beschrijft (‘de Grondlegger’; een type van Jezus) die binnenkort op onverwacht op bezoek zal komen bij zijn volgelingen, wat heel anders uitpakt dan wat zij hadden verwacht. Zo zit Hij bijvoorbeeld in het café aan de overkant van de kerk om daar de mensen te ontmoeten, terwijl zijn volgelingen in de kerk een groot onthaal voor Hem georganiseerd hebben... Het verhaal zet mij stil bij wat Jezus zou doen als Hij nu terug zou komen op aarde. Wellicht anders dan ik zou verwachten....

Wat betekent dit nu voor ons dagelijks leven?

Laatst werd ik stilgezet bij het beeld van het Lichaam van Christus. Het Lichaam in zijn totaliteit representeert wie Christus is. Wij zijn de voeten en handen van Jezus die doen wat Hij deed toen

Hij hier op aarde rondliep. Wij geven nu Jezus' passie en daarmee het hart van de Vader vorm in het hier en nu! Dat is onze roeping.

Daarvoor hebben wij Gods Geest ontvangen. Daarmee zijn Gods wil en verlangens in ons geplaatst [*Ezechiël 36:26-27*]. Hij heeft zijn liefde in ons hart uitgestort waardoor wij verloren mensen lief kunnen hebben [*Romeinen 5:5*]. Ons hart is als het ware verbonden met Gods hart; zijn harteklop voor mensen om ons heen resoneert in ons hart. Het is als het ware als twee communicerende vaten die met elkaar verbonden zijn. Zijn passie en agenda wordt onze passie en agenda!

En toch is dat niet wat ik altijd merk... Het voelt soms leeg in mij. Het is soms alsof ik helemaal niet enthousiast wordt voor hen die Jezus niet persoonlijk kennen... Deze week had ik met betrekking tot een verschillende burens om ons heen die door een zware tijd met elkaar gaan... En dat terwijl ik weet dat ik wel Gods Geest en daarmee zijn liefde ontvangen heb [*Lucas 11:13*]... Hoe kan ik dan Gods harteklop weer proeven voor mensen om mij heen? Hoe kan Gods hart in mij groeien?

Hoe groeit Gods hart in u en mij?

Ik pretendeer niet 'het antwoord' te geven hier, maar wel wat handreikingen te bieden... Dat wat ik zelf tot nog toe ontdekt heb. Bij elk van deze punten wil ik u uitdagen om eens te overdenken hoe het in uw leven op dit punt gesteld is...

1) Geef uzelf over aan Jezus...

'Ja, zullen velen van u denken, dat heb ik toch allang gedaan? Ik ga al jaren naar de kerk!' Toch hoeft dit nog niet te betekenen dat u ook uw leven daadwerkelijk aan Jezus overgegeven hebt. Keith Green benoemde het eens schitterend in een lied (en ik vertaal het in mijn eigen woorden): geboren worden in de kerk maakt u nog geen christen, zoals geboren worden in de McDonalds u ook geen hamburger maakt.

2 Korinthe 5:14-15. Als we met Jezus gestorven zijn, zijn we geroepen om niet langer voor onszelf te leven, maar voor Hem!

Daar waar we misschien nog merken dat we voor onszelf leven, of op bepaalde terreinen nog voor onszelf leven, moeten we onszelf wellicht nog overgeven aan God. Als we dat niet doen, is het lastig om Jezus de volle ruimte in ons leven te geven en te leven voor Hem en wat in Zijn hart omgaat. Om te leven voor Hem en de mensen die Hij op ons pad plaatst. Dan zullen we steeds weerstand daarin blijven ervaren...

2) Breng tijd door met de Vader. Tap uit de Bron en laat Hem steeds weer uw hart vervullen met zijn liefde!

Openbaring 2:1-7. We lezen hier over de gemeente in Efeze die heel veel goede dingen doet: ze zetten zich in en houden stand. Ze verdragen boosdoeners niet. Ze stellen mensen op de proef... Maar Jezus heeft één ding tegen ze, namelijk dat ze de liefde verzaakt hebben. Ze doen veel goede dingen, maar niet meer vanuit de liefde. Wat is uw bron? ... Of beter gezegd: Wie is uw bron? Het gaat niet om het doen van 'goede dingen', maar uw hart met Gods hart verbinden en van daaruit leven. Voor Hem en voor uw naaste, zoals Jezus het in de samenvatting van de wet verwoordt...

In mijn voorbereiding dacht ik even na hoe u nu kan herkennen uit welke bron u tapt. Met alle voorzichtigheid wil ik een kleine gedachte meegeven. En dat is deze: als u wellicht bezig bent om vooral dingen 'niet te doen' in plaats van dicht bij Jezus te blijven en de dingen doen die Hij deed...dan kan dat een alarmbel zijn om eens te onderzoeken wat uw bron is.

3) Word u bewust van hoe u zelf gegrepen bent door Gods genade

Soms merk ik dat ik even het perspectief op het evangelie kwijt ben. Waarom is het evangelie goed nieuws voor mij? Hoe heeft het mij 'leven' gegeven? Wat ik dan doe is weer teruggaan naar de basis. Teruggaan naar de vraag waarom ik Gods genade nodig heb en waarom ik dankbaar ben dat ik gegrepen ben door zijn liefde (zoals we net ook in 2 Korinthe 5:14 lezen).

Eén van de aspecten in mijn leven waar ik Gods genade terugzie is dat ik vrijheid ontvangen heb van mijn prestatiedrang. Ik hoef mijzelf niet te bewijzen. Ik mag er gewoon 'zijn'. Ik ben niet wat ik doe. Ik hoef ook niks toe te voegen aan Gods genade. Ik hoef niks te doen, want Jezus heeft het al voor mij gedaan aan het kruis. Wat een vrijheid geeft mij dat!

Een ander aspect is de vrijheid van materialisme. Ik kocht tot in mijn studententijd alles wat los en vast zat en wilde steeds maar meer en meer. Al had ik een mooie stereo gekocht, dan zag ik wel weer een andere gadget dat ik wilde. Hebzucht noemt de Bijbel dat. Tot ik ging ontdekken dat ik ook niet hoeft te zijn wat ik heb. Een andere valkuil waarmee ik mijn eigenwaarde voedde. Ook daarin mocht ik vrijheid ontdekken en leren genieten van wat ik heb en het als een zegening uit Gods hand zien. Wat een vrijheid geeft mij dat!

Het bijzondere wat ik gemerkt heb is dat wanneer ik ontdek waarom het evangelie goed nieuws is voor mij (en het mij weer scherp voor ogen staat), ik het ook ga ontdekken in levens van mensen om mij heen met wie ik in verbinding sta. Mijn burens, studenten met wie ik werk, familie. Ik ga opeens zien waarom het evangelie ook van waarde is voor hen in het leven hier en nu. Dan ga ik Gods hart proeven om ook hen een leven in vrijheid te geven!

Daarom zou ik u willen uitdagen om over deze vraag zelf eens thuis na te denken: wat maakt dat het evangelie goed nieuws is voor mij?

4) Geef ruimte aan de Heilige Geest in uw leven

Paulus roept op om steeds vervuld te zijn met de Heilige Geest (Efeze 5:18) en daarmee met Zijn liefde en passie voor mensen. Een preek op zich hoe je dat doet. Daar ga ik nu niet op in. Wellicht dat je in de huiskring na de zomer hierover kan doorpraten. Maar het is een punt dat ik wel even wil noemen.

5) Beweeg u onder de mensen die Jezus niet kennen

Terug naar Jezus. Deze ochtend willen we vooral naar Hem kijken.

Mattheüs 9:35-10:1. Een opmerkelijk gedeelte vind ik. Waar Jezus in zijn 'God-zijn' allang bewogen was met de mensen, lezen we dat Hij bij zien van de mensenmenigte 'medelijden voelde'. Dan ziet hij ook dat ze er 'uitgeput en hulpeloos uitzien'. Blijkbaar had Jezus het in zijn 'mens-zijn' nodig om door het zien van de mensenmenigte Gods compassie te voelen voor hen!

Dit daagt mij uit om juist niet alleen thuis op een stoel te gaan zitten tot ik Gods passie ontvang voor mensen om mij heen, maar ook de 'nood' op te zoeken! Market Plaza was laatst een kans om van de nood horen. Wellicht dat er iets is wat u aanspreekt waar u gewoon eens kan langsgaan. Denk aan InnerCity, het huiswerkbegeleidingsproject, etcetera... Dan ziet u de nood en gaat u vanzelf Gods hart proeven! Wat dat betreft gaat de nieuwe locatie van de kerk in Delfshaven middenin een woonwijk ook veel kansen bieden om de nood van mensen te gaan ervaren... Ik ben benieuwd tot welke initiatieven dit gaat leiden in de Brandaris.

Terug naar het Bijbelgedeelte. We lezen dat Jezus ook oproept om tot de Heer van de oogst te bidden voor arbeiders, waarna hij vervolgens zijn eigen leerlingen erop stuurt. Laten we dus niet alleen voor de 'verloren' bidden en God vragen om arbeiders in de oogst uit te sturen, maar ook zelf op pad gaan!

Dat zou ik ook wat concreter willen maken deze morgen. Zo meteen gaan we een afsluitend lied zingen. Neem tijdens dit lied de ruimte om na te denken over twee personen in uw omgeving die 'verloren' zijn en wie u de komende tijd wilt gaan bidden. En voor wie u ook concreet meer tijd in uw agenda zou willen nemen. Kijk eens hoe het evangelie goed nieuws voor hen en probeer Gods hart voor hen te proeven. Ik ben benieuwd wat God gaat doen in hen, maar ook in u..!

Een kleine kanttekening....

Ik had in eerste instantie verschillende kanttekeningen staan om mijn verhaal in een juist perspectief te plaatsen. Maar ik merkte dat ik daarmee eigenlijk de boodschap weer 'wegrelatieveer'. En dat is zo'n gemakkelijke valkuil voor mij en wellicht ook voor u. Om het vooral veilig voor onszelf te houden.

Toch wil ik één kanttekening noemen. En dat is waar ik recent door een oudere, wijze vrouw op werd gewezen die veel onderzoek heeft gedaan naar man/vrouw verschillen. En deze kanttekening komt voort uit haar observatie dat mannen zichzelf moeten leren openen, zodat ze zichzelf kunnen gaan geven en verbinden aan mensen om hen heen, terwijl vrouwen geneigd zijn om zichzelf helemaal te geven aan mensen om zich heen en zichzelf juist moeten leren begrenzen. Natuurlijk is dit vast gechargeerd. Maar daarom toch wel de oproep aan mannen: aan welke twee personen durft u uzelf door God te laten verbinden? En de oproep aan vrouwen is: tot welke twee personen wilt u uzelf begrenzen om uzelf te geven de komende tijd?

Belofte

In Johannes 15:16 zegt Jezus tegen zijn leerlingen: *"Jullie hebben niet mij uitgekozen, maar ik jullie, en ik heb jullie opgedragen om op weg te gaan en vrucht te dragen, blijvende vrucht. Wat je de Vader in mijn naam vraagt, zal hij je geven."* Met die belofte in het achterhoofd wil ik u zegenen!

Tim Breugem

Kanttekeningen:

- Geef van wat je hebt... en niet van wat je niet hebt!
- Voel ruimte voor 'rust' op de wedloop voor het leven, als Jezus als jouw coach je in een seizoen brengt waarin het goed is om op adem te komen voor de volgende etappe...
- Heb anderen lief, zoals je jezelf liefhebt...! (Markus 12:30-31)

Geschrapte tekst:

Woord vooraf...

Eerst een waarschuwing vooraf... Dit is een typische preek die 'veroordeling' kan oproepen. U voelt hem al aankomen... passie krijgen voor Gods passie... ik moet zeker gaan uitreiken naar mensen om mij heen die God nog niet kennen... Mijn ervaring – ook bij mijzelf - is dat je tijdens zo'n preek heel makkelijk het gevoel al kan krijgen 'Ik doe het niet goed genoeg...; ik zou meer moeten doen...'

De teleurstellingen uit eerdere ervaringen waar je geprobeerd hebt om 'meer' te doen komen hier nog bovenop, en waarschijnlijk zul je dan zo'n moedeloos gevoel weer voelen. Je voelt veroordeling en gaat bij voorbaat al bij de pakken neerzitten. 'Nog een half uur de preek uitzitten... dat moet wel lukken.'

En dat is precies niet wat ik zou willen! En wat God niet wil.

Bidden voor veroordeling wat geslopen is in ons als mensen... en tegelijkertijd een open hart om Gods hart te proeven...

Openbaring in woorden... maar ook in daden!

Naast openbaring in *woorden*, gaat het er uiteindelijk om wat Jezus openbaart in zijn *daden*. Laten we daar verder op inzoomen.

In Marcus 1 lezen we over Jezus roeping en zijn eerste daden. Ik wil er een paar verzen uitpikken, beginnend met vers 15 waarin we lezen over Jezus' roeping. *[voorlezen]*

Vervolgens zien we Jezus dat Jezus een aantal leerlingen roept en dan met hen naar Kafarnaüm gaat waar hij de volgende sabbat in de synagoge een onreine geest wegstuurt uit een bezeten man. Na deze gebeurtenis gaat hij naar het huis van Simon en Andreas, waar Simons schoonmoeder met hoge koorts in bed ligt en geneest hij haar. Dan lezen we vanaf vers 32 *[voorlezen tot en met 39]...*

Als we naar dit opvallende gedeelte kijken, zien we dat Jezus niet alle mensen geneest, zoals we in het evangelien vaak lezen (straks zullen we nog een specifiek gedeelte hierover lezen met elkaar). Dat verklaart denk ik ook dat de leerlingen verbaasd zijn dat Jezus de volgende morgen weg is, terwijl nog vele mensen op zoek naar Hem zijn, waarschijnlijk om genezing te ontvangen... Toch is Jezus naar zijn mening 'klaar', en stelt Hij voor om verder te trekken naar de dorpen in de omtrek om daar ook het goede nieuws te verkondigen. Hoe wist Jezus nu dat Hij 'klaar' was op dat moment in Kafarnaüm? Als ik het gedeelte zo lees lijkt het doordat Hij 's ochtends tijd heeft genomen om te bidden; om contact te hebben met zijn Vader.